

LEGE nr. 26 din 5 noiembrie 1990 (**republicată**)

privind registrul comerțului

EMITENT • PARLAMENTUL

Publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 49 din 4 februarie 1998

Data intrării în vigoare 04-02-1998

Formă consolidată valabilă la data 14-06-2002

Prezenta formă consolidată este valabilă începând cu data de 14-06-2002 până la data de 10-10-2002

Atenție, se afisează forma consolidată a LEGE nr. 26 din 5 noiembrie 1990(Republicata 1) din Monitorul Oficial nr.49 din 04-02-1998

Notă CTCE

*) Textul inițial a fost publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 49 din 4 februarie 1998. Aceasta este forma actualizată de S.C. "Centrul Teritorial de Calcul Electronic" S.A. până la data de 14 iunie 2002, cu modificările și completările aduse de: ORDONANȚA nr. 53 din 14 august 1998; ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 2 din 4 ianuarie 2001; ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 76 din 24 mai 2001; LEGEA nr. 348 din 6 iulie 2001; ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 76 din 24 mai 2001 republicată în MONITORUL OFICIAL nr. 413 din 14 iunie 2002.

**) Republicată în temeiul art. IV din Legea nr. 12 din 8 ianuarie 1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 15 din 19 ianuarie 1998, dându-se articolelor o noua numerotare.

Legea nr. 26/1990 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 121 din 7 noiembrie 1990.

Capitolul I Dispoziții generale

Dispoziții generale

Articolul 1

(1) Comercianții au obligația ca, înainte de începerea comerțului, să ceară înmatricularea în registrul comerțului, iar în cursul exercitării și la încetarea comerțului, să ceară înscrierea în același registru a mențiunilor privind actele și faptele a căror înregistrare este prevăzută de lege.

(2) În sensul prezentei legi, comercianții sunt persoanele fizice care exercită în mod obișnuit acte de comerț, societățile comerciale, regiile autonome și organizațiile cooperatiste.

(3) Prevederile alin. (1) nu se aplică meseriasilor și taranilor care își desfac produsele din gospodăria proprie.

Articolul 2

(1) Registrul comerțului se ține de către oficiul registrului comerțului, organizat în fiecare județ și în municipiul București, potrivit prevederilor cap. II din prezenta lege.

(2) Registrul central al comerțului se ține de către Oficiul Național al Registrului Comerțului, organizat pe lângă Camera de Comerț și Industrie a României.

Articolul 3

Comercianții cer înmatricularea la oficiul registrului comerțului din județul sau din municipiul București, unde își au sediul.

Articolul 4

(1) Registrul comerțului este public.

(2) Oficiul registrului comerțului este obligat să elibereze, pe cheltuiala persoanei care a făcut cererea, copii certificate de pe înregistrările efectuate în registru și de pe actele prezentate, precum și certificatele constatatoare ca un anumit act sau fapt este sau nu este înregistrat.

(3) Actele prevăzute la alin. (2) pot fi cerute și eliberate și prin corespondență.

Articolul 5

(1) Înmatricularea și mențiunile sunt opozabile terților de la data efectuării lor în registrul comerțului ori de la publicarea lor în Monitorul Oficial al României, Partea I, sau în alta publicație, acolo unde legea dispune astfel.

(2) Persoana care are obligația de a cere o înregistrare nu poate opune terților actele ori faptele neînregistrate, în afară de cazul în care face dovada că ele erau cunoscute de aceștia.

Articolul 6

Înregistrările în registrul comerțului se fac pe baza unei încheieri a judecătorului delegat sau, după caz, a unei hotărâri judecătorești definitive, în afară de cazurile în care legea prevede altfel.

Articolul 7

(1) Instanțele judecătorești sunt obligate să trimită oficiului registrului comerțului, în termen de 15 zile de la data când au rămas definitive, copii legalizate de pe dispozitivul hotărârilor definitive și de pe încheierile ce se referă la acte și mențiuni a căror înregistrare este cerută de lege.

(2) În aceste încheieri și hotărâri instanțele judecătorești vor dispune și efectuarea înregistrărilor în registrul comerțului.

Articolul 8

(1) Controlul legalității operațiunilor efectuate de oficiul registrului comerțului se face de către unul dintre judecătorii tribunalului județean, respectiv, al municipiului București, delegat anual de președintele acestui tribunal.

(2) Judecătorul delegat va controla operațiunile registrului comerțului cel puțin o dată pe luna.

(3) Controlul efectuat de judecătorul delegat nu exonerează de răspundere personalul oficiului care conduce și execută operațiunile registrului comerțului pentru conformitatea cu legea a datelor înscrise.

(4) Lucrările de grefa, secretariat și arhiva ale judecătorului delegat se asigură de către personalul oficiului registrului comerțului.

Capitolul II

Oficiul registrului comerțului

Oficiul registrului comerțului

Articolul 9

(1) Oficiul registrului comerțului se organizează și funcționează pe lângă fiecare cameră de comerț și industrie teritorială.

(2) Oficiul Național al Registrului Comerțului se organizează și funcționează pe lângă Camera de Comerț și Industrie a României.

(3) Oficiile registrului comerțului prevăzute la alin. (1) vor comunica Oficiului Național al Registrului Comerțului orice înmatriculare sau mențiune operată în termen de 15 zile de la efectuare.

Articolul 10

(1) Structura organizatorică, numărul de personal și nivelul de salarizare a personalului oficiilor registrului comerțului din județe și din municipiul București se stabilesc în mod unitar de către Camera de Comerț și Industrie a României.

(2) În același mod se stabilesc normele de organizare și funcționare interioară a oficiilor.

(3) Personalul necesar funcționării oficiilor registrului comerțului se încadrează prin concurs de către camerele de comerț și industrie teritoriale. Cheltuielile necesare funcționării și fondurile de salarizare se asigură din bugetul camerelor de comerț și industrie teritoriale.

Articolul 11

Alin. (1) al art. 11 a fost abrogat de lit. a) a alin. (2) al [art. 18 din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 76 din 24 mai 2001](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 283 din 31 mai 2001.

[ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 76 din 24 mai 2001](#) a fost republicată în MONITORUL OFICIAL nr. 413 din 14 iunie 2002.

(2) Din taxele percepute, o cota de 8% se cuvine Oficiului Național al Registrului Comerțului, se încasează prin oficiul registrului comerțului, care efectuează înregistrarea, și se virează lunar Oficiului Național al Registrului Comerțului. De asemenea, o cota de 2% din taxele percepute pentru înregistrările care se efectuează, în baza încheierilor judecătorilor delegați, se va vira lunar, de către fiecare cameră de comerț și industrie teritorială, Ministerului Justiției.

(3) Taxele, cu excepția celor datorate Oficiului Național al Registrului Comerțului și Ministerului Justiției, se fac venit la bugetul camerelor de comerț și industrie pe lângă care este organizat oficiul.

(3¹) Sumele virate Ministerului Justiției conform alin. (2) se gestionează și se utilizează de către acest minister în regim extrabugetar, în condițiile și cu destinația prevăzute de lege pentru timbrul judiciar. Aceste prevederi se aplică și sumelor încasate de Ministerul Justiției până la data prezentei ordonanțe, Ministerul Finanțelor urmând a efectua regularizările necesare.

Alin. (3¹) al [art. 11](#) a fost introdus de articolul unic din [ORDONANȚA nr. 53 din 14 august 1998](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 302 din 18 august 1998.

(3²) Repartizarea veniturilor pe categorii de cheltuieli se stabilește prin ordin al ministrului justiției.

Alin. (3²) al [art. 11](#) a fost introdus de articolul unic din ORDONANTA nr. 53 din 14 august 1998, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 302 din 18 august 1998.

(3³) Disponibilitățile de la finele anului ale sumelor prevăzute la alin. (3¹) rămân la dispoziția Ministerului Justiției și se vor reporta în anul următor, pentru a fi cheltuite cu aceeași destinație.

Alin. (3³) al [art. 11](#) a fost introdus de articolul unic din ORDONANTA nr. 53 din 14 august 1998, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 302 din 18 august 1998.

(4) Nevirarea cotelor prevăzute la alin. (2), până în ultima zi a lunii următoare încasării, atrage plata unei penalități de 0,15% pentru fiecare zi de întârziere.

Notă CTCE

NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamt:

Conform [art. 4 din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 2 din 4 ianuarie 2001](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 10 din 9 ianuarie 2001, se înființează Ministerul Finanțelor Publice ca organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică.

Articolul 12

(1) Registrul comerțului este alcătuit dintr-un registru pentru înregistrarea comercianților, persoane fizice, și un altul pentru înregistrarea comercianților, persoane juridice. Pentru fiecare an se deschide un registru. Aceste registre se țin în sistem computerizat.

(2) Fiecare comerciant înregistrat va purta un număr de ordine, începând de la numărul 1 în fiecare an.

(3) Oficiul registrului comerțului va mai ține și dosare, pentru fiecare comerciant, cu actele depuse. Înregistrările efectuate în registru vor fi evidenciate și în dosarul comerciantului.

(4) Modul de ținere a registrelor, precum și de efectuare a înregistrărilor se stabilește unitar, pentru toate oficiile, prin norme emise de Camera de Comerț și Industrie a României, împreună cu Ministerul Justiției, în termen de 90 de zile de la publicarea în Monitorul Oficial al României a prezentei legi*).

[Legea nr. 12/1998](#) a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 15 din 19 ianuarie 1998.

Capitolul III

Efectuarea înregistrărilor

Efectuarea înregistrărilor

Articolul 13

(1) Înmatricularea unui comerciant, persoana fizică, în registrul comerțului, va cuprinde:

a) numele și prenumele, domiciliul, cetățenia, data și locul nașterii, starea civilă, averea și modul de evaluare a acesteia și activitatea comercială anterioară;

b) firma comercială și sediul acesteia;

c) obiectul comerțului, cu precizarea domeniului și a activității principale, astfel cum sunt prevăzute în autorizația pentru exercitarea comerțului;

d) numărul, data și organul emitent al autorizației pentru exercitarea comerțului.

(2) Cererea de înmatriculare va fi însoțită de acte doveditoare ale datelor pe care le cuprinde.

(3) Oficiul va înscrie în registrul comerțului toate datele din cerere.

Articolul 14

Înmatricularea unei societăți comerciale în registrul comerțului va cuprinde datele prevăzute în încheierea de înmatriculare a judecătorului delegat.

Articolul 15

Înmatricularea unei regii autonome, companii naționale sau societăți naționale în registrul comerțului va cuprinde:

a) actul de înființare, denumirea, sediul și, dacă este cazul, emblema acesteia;

b) obiectul de activitate, cu precizarea domeniului și a activității principale;

c) unitățile componente ce pot intra în relații contractuale cu terții, persoanele împuternicite să le reprezinte și limitele împuternicirilor acordate;

d) numele și prenumele, locul și data nașterii, domiciliul și cetățenia persoanelor împuternicite să le reprezinte, precum și limitele puterilor conferite.

Articolul 16

Organizațiile cooperatiste se înmatriculează în registrul comerțului, cu respectarea reglementărilor privind cooperatia mestesugareasca, cooperatia de consum și cooperatia de credit.

Articolul 17

Cererea de înmatriculare în registrul comerțului se face, dacă legea nu prevede altfel, în termen de 15 zile:

- a)** pentru comercianți, persoane fizice, de la data autorizării;
- b)** pentru societăți comerciale, de la data autentificării actului constitutiv;
- c)** pentru regii autonome, companii naționale, societăți naționale și organizații cooperatiste, de la data actului de înființare.

Articolul 18

- (1)** Cererea de înmatriculare a unui comerciant, persoana fizică, va fi făcută personal sau prin împuternicit, cu procura specială și autentică.
- (2)** Pentru dovedirea specimenului de semnatura, comerciantul va semna la oficiul registrului comerțului, în prezența judecătorului delegat sau a conducătorului oficiului ori a înlocuitorului acestuia, care va certifica semnatura.
- (3)** În absența comerciantului, semnatura acestuia poate fi înlocuită prin prezentarea unui specimen legalizat de notarul public.

Articolul 19

- (1)** Cererea de înmatriculare în registrul comerțului a unei societăți comerciale va fi semnată cel puțin de un administrator sau, după caz, de reprezentantul acestuia ori, în condițiile legii, de oricare asociat, iar pentru regii autonome, companii naționale, societăți naționale sau organizații cooperatiste, de către persoanele împuternicite, potrivit legii, să le reprezinte.
- (2)** Dovedirea specimenului de semnatura a administratorilor și, după caz, a reprezentanților societăților comerciale, precum și a persoanelor împuternicite în condițiile legii să reprezinte regiile autonome sau organizațiile cooperatiste se face cu respectarea prevederilor art. 18 alin. (2) și (3).

Articolul 20

- (1)** Cererea de înmatriculare va fi însoțită de acte doveditoare.
- (2)** La orice înmatriculare se vor menționa numărul și data încheierii judecătorului delegat.

Articolul 21

În registrul comerțului se vor înregistra mențiuni referitoare la:

- a)** donatia, vânzarea, locațiunea sau gajul fondului de comerț, precum și orice alt act prin care se aduc modificări înmatricularilor sau mențiunilor sau care face să înceteze firma ori fondul de comerț;
- b)** numele, cetățenia, data și locul nașterii împuternicitorului; dacă dreptul de reprezentare este limitat la o anumită sucursală ori filială, mențiunea se va face numai în registrul unde este înscrisă sucursală ori filială. Semnatura reprezentantului va fi dată în forma prevăzută de art. 18 alin. (2) și (3);
- c)** brevetele de invenții, mărcile de fabrică, de comerț și de serviciu, denumirile de origine, indicațiile de proveniență, firma, emblema și alte semne distinctive asupra cărora societatea comercială, regia autonomă, organizația cooperatistă sau comerciantul, persoana fizică, are un drept;
- d)** hotărârea de divorț al comerciantului, precum și cea de împărțire a bunurilor comune pronunțate în cursul exercitării comerțului;
- e)** hotărârea de punere sub interdicție a comerciantului sau de instituire a curatelei acestuia, precum și hotărârea prin care se ridică aceste măsuri;
- f)** deschiderea procedurii de reorganizare judiciară sau de faliment, după caz, precum și înscrierea mențiunilor corespunzătoare;
- g)** hotărârea de condamnare a comerciantului pentru fapte penale care îl fac nedemn de a exercita această profesie;
- h)** orice modificare privitoare la actele, faptele și mențiunile înregistrate.

Articolul 22

- (1)** Comerciantul are obligația să solicite înregistrarea în registrul comerțului a mențiunilor prevăzute la art. 21, în cel mult 15 zile de la data actelor și faptelor supuse obligației de înregistrare.
- (2)** Înregistrarea mențiunilor se poate face și la cererea persoanelor interesate, în termen de cel mult 30 de zile de la data când au cunoscut actul sau faptul supus înregistrării.
- (3)** Mențiunile se vor înregistra din oficiu, în termen de cel mult 15 zile de la data primirii copiei legalizate de pe dispozitivul hotărârii definitive pentru faptele și actele prevăzute la art. 21 lit. d), e) și g).
- (4)** Faptul că mențiunile pot fi înregistrate și la cererea altor persoane sau din oficiu nu scutește pe comerciant de obligația de a cere efectuarea lor.

Articolul 23

- (1)** Comerciantul care are sucursale trebuie să ceară înmatricularea acestora la oficiul registrului comerțului de la sediul fiecărei sucursale.

(2) În cerere, pe lângă datele prevăzute în prezenta lege pentru înmatricularea comerciantului, se va arata și oficiul unde a fost înmatriculată firma sediului principal.

(3) Oficiul registrului comerțului de la sediul sucursalei va transmite oficiului registrului comerțului de la sediul principal al comerciantului un extras de pe înregistrarea efectuată, pentru a fi menționată în registrul comerțului respectiv.

Articolul 24

(1) Comerciantul care are sediul principal al comerțului sau în străinătate și înființează o sucursala sau o filiala în România va fi supus tuturor dispozițiilor referitoare la înmatricularea, menționarea și publicarea actelor și faptelor cerute pentru comercianții din țară.

(2) Toate aceste formalități se vor face la oficiul registrului comerțului de la sediul sucursalei sau filialei.

(3) Dacă o societate cu sediul în străinătate înființează mai multe sucursale în țară, documentele de constituire și alte acte ale aceleiași societăți, necesare pentru înmatricularea unei sucursale, se depun numai la una dintre sucursale.

Articolul 25

(1) Orice persoană fizică sau juridică, prejudiciată printr-o înmatriculare ori printr-o mențiune în registrul comerțului, are dreptul să ceară anularea sau modificarea titlului în baza căruia s-a făcut înmatricularea sau mențiunea, precum și radierea acestuia, în afară de cazurile în care nu are alte cai legale de atac pentru a obține aceasta.

(2) Cererea se depune și se menționează în registrul comerțului la care s-a făcut înmatricularea comerciantului. În termen de 3 zile de la data depunerii oficiul registrului comerțului înaintează cererea tribunalului în a cărui rază teritorială se afla sediul comerciantului, iar în cazul sucursalelor înființate în alt județ, tribunalului din acel județ.

(3) Tribunalul se pronunță asupra cererii prin hotărâre, cu citarea părților.

(4) Hotărârea judecătorească de soluționare a cererii poate fi atacată numai cu recurs, în termen de 15 zile de la pronunțare, pentru părțile prezente, și de la comunicare, pentru părțile lipsa.

(5) Hotărârea judecătorească irevocabilă se comunică oficiului registrului comerțului pentru a fi menționată în registru și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, pe cheltuiuala părții care a introdus cererea.

Art. 25 a fost modificat de pct. 1 al art. I din LEGEA nr. 348 din 6 iulie 2001, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 381 din 12 iulie 2001.

Articolul 26

(1) Data înregistrării în registrul comerțului este data la care înregistrarea a fost efectiv operată în acest registru.

(2) Înregistrarea în registrul comerțului se operează în termen de 24 de ore de la data încheierii judecătorului delegat, iar în cazul înmatriculării unei societăți comerciale, în termen de 24 de ore de la data la care încheierea judecătorului delegat a devenit irevocabilă.

Articolul 27

(1) Camerele de comerț și industrie au legitimare procesuala activă și pot interveni în orice proces privind înregistrări în registrul comerțului, interesul fiind prezumat și constând în respectarea cerințelor generale ale activității comerciale.

(2) Cererile introduse de camerele de comerț și industrie, în temeiul prezentei legi, nu sunt supuse taxei de timbru și nici timbrului judiciar.

Articolul 28

În cererile de înregistrare în registrul comerțului și în orice alte cereri adresate acestui registru se vor indica persoana și adresa la care se vor comunica încheierile judecătorului delegat sau alte acte și instiințări.

Articolul 29

Comerciantul este obligat a menționa pe facturi, scrisori, oferte, comenzi, tarife, prospecte și orice alte documente întrebuițate în comerț numărul de înregistrare în registrul comerțului și anul înregistrării.

Capitolul IV

Regimul firmelor și emblemelor

Regimul firmelor și emblemelor

Articolul 30

(1) Firma este numele sau, după caz, denumirea sub care un comerciant își exercită comerțul și sub care semnează.

(2) Emblema este semnul sau denumirea care deosebește un comerciant de un altul de același gen.

(3) Firmele și emblemele vor fi scrise în primul rând în limba română.

(4) Dreptul de folosință exclusivă asupra firmei și emblemei se dobândește prin înscrierea acestora în registrul comerțului.

Articolul 31

(1) Firma unui comerciant, persoana fizică, se compune din numele comerciantului scris în întregime sau din numele și inițială prenumelui acestuia.

(2) Nici o mențiune care ar putea induce în eroare asupra naturii sau întinderii comerțului ori situației comerciantului nu poate fi adăugată firmei. Se vor putea face mențiuni care să arate mai precis persoana comerciantului sau felul comerțului sau.

Articolul 32

Firma unei societăți în nume colectiv trebuie să cuprindă numele a cel puțin unuia dintre asociați, cu mențiunea "societate în nume colectiv", scrisă în întregime.

Articolul 33

Firma unei societăți în comandită simplă trebuie să cuprindă numele a cel puțin unuia dintre asociații comanditați, cu mențiunea "societate în comandită", scrisă în întregime.

Articolul 34

Dacă numele unei persoane străine de societate figurează, cu consimțământul său, în firma unei societăți în nume colectiv ori în comandită simplă, aceasta devine răspunzătoare nelimitat și solidar de toate obligațiile societății. Aceeași regulă este aplicabilă și comanditarului al cărui nume figurează în firma unei societăți în comandită.

Articolul 35

Firma unei societăți pe acțiuni sau în comandită pe acțiuni se compune dintr-o denumire proprie, de natura a o deosebi de firma altor societăți, și va fi însoțită de mențiunea scrisă în întregime "societate pe acțiuni" sau "S.A." ori, după caz, "societate în comandită pe acțiuni".

Articolul 36

Firma unei societăți cu răspundere limitată se compune dintr-o denumire proprie, la care se poate adăuga numele unuia sau al mai multor asociați, și va fi însoțită de mențiunea scrisă în întregime "societate cu răspundere limitată" sau "S.R.L."

Articolul 37

Firma sucursalei din România a unei societăți străine va trebui să cuprindă și mențiunea sediului principal din străinătate.

Articolul 38

(1) Orice firmă nouă trebuie să se deosebească de cele existente.

(2) Când o firmă nouă este asemănătoare cu o altă, trebuie să se adăuge o mențiune care să o deosebească de aceasta, fie prin desemnarea mai precisă a persoanei, fie prin indicarea felului de comerț exercitat sau în orice alt mod.

Articolul 39

(1) Oficiul registrului comerțului va refuza înscrierea unei firme care, fără a introduce elemente de deosebire, poate produce confuzie cu alte firme înregistrate.

(2) Verificarea disponibilității firmei și a emblemei se face de către oficiul registrului comerțului, înainte de întocmirea actelor constitutive sau, după caz, de modificarea firmei și/sau a emblemei.

Articolul 40

Nici o firmă nu va putea cuprinde o denumire întrebuințată de comercianții din sectorul public.

Articolul 41

(1) Dobanditorul cu orice titlu al unui fond de comerț va putea să continue activitatea sub firma anterioară, care cuprinde numele unui comerciant, persoana fizică, sau al unui asociat, cu acordul expres al titularului precedent sau al succesorilor săi în drepturi și cu obligația de menționare în cuprinsul acelei firme a calității de succesor.

(2) Păstrarea firmei precedente este permisă societății pe acțiuni, în comandită pe acțiuni sau societății cu răspundere limitată, fără cerința menționării raportului de succesiune.

(3) În cazul în care firma unei societăți cu răspundere limitată cuprinde numele unuia sau mai multor asociați, dispozițiile alin. (1) rămân aplicabile.

Articolul 42

Firma nu poate fi instrainată separat de fondul de comerț la care este întrebuințată.

Articolul 43

(1) Orice emblema va trebui să se deosebească de emblemele înscrise în același registru al comerțului, pentru același fel de comerț, precum și de emblemele altor comercianți de pe piața unde comerciantul își desfășoară activitatea.

(2) Emblemele vor putea fi folosite pe panouri de reclama oriunde ar fi așezate, pe facturi, scrisori, note de comanda, tarife, prospecte, afișe, publicații și în orice alt mod, numai dacă vor fi însoțite în mod vizibil de firma comerciantului.

(3) Dacă emblema cuprinde o denumire, firma va fi scrisă cu litere având mărimea de cel puțin jumătate din cea a literelor cu care este scrisă emblema.

Capitolul V

Sanctiuni

Sanctiuni

Articolul 44

(1) Comercianții care trebuie să ceară înmatricularea sau înregistrarea unei mențiuni, să depună o semnatura sau anumite acte și care nu respecta dispozițiile legii și termenul prevăzut vor fi obligați, prin hotărâre judecătorească, la plata unei amenzi civile de la 50.000 lei la 500.000 lei.

(2) Amenda civilă este de la 100.000 lei la 1.000.000 lei, în cazul în care înmatricularea, mențiunea, depunerea semnăturii sau a actului sunt în sarcina unei societăți comerciale. Dacă sunt mai multe persoane obligate la îndeplinire, amenda se aplică fiecăreia dintre ele.

(3) Amenda prevăzută la alin. (1) se aplică, de asemenea, persoanelor vinovate de nevirarea, în condițiile art. 11, a cotei din taxele datorate Oficiului Național al Registrului Comerțului și Ministerului Justiției sau de necomunicarea datelor prevăzute la art. 9 alin. 3.

(4) Amenda prevăzută la alin. (2) se aplică și reprezentanților societăților comerciale amendate, potrivit dispozițiilor aceluia alineat.

Articolul 45

Comercianții care nu se conformează obligațiilor prevăzute la art. 29 vor fi sancționați, prin hotărâre judecătorească, cu amendă civilă prevăzută la art. 44 alin. (1), iar în caz de repetare a omisiunii, cu amendă prevăzută la art. 44 alin. (2).

Articolul 46

Sesizarea instanței pentru aplicarea amenzilor prevăzute la art. 44 se poate face de oricare persoana interesată, precum și de camera de comerț și industrie teritorială pe lângă care funcționează oficiul registrului comerțului la care s-a cerut sau trebuia să se ceară înmatricularea ori înregistrarea mențiunii sau depunerea semnăturii, precum și a actului, iar în cazul prevăzut la art. 45, de camera de comerț și industrie teritorială pe lângă care funcționează oficiul registrului comerțului la care s-a făcut înscrisura firmei.

Articolul 47

Amenzile civile prevăzute la art. 44 și 45 sunt supuse regimului de drept comun al amenzilor civile, prevăzut de Codul de procedură civilă, și se aplică de către instanța pe a cărei rază teritorială s-a săvârșit fapta.

Articolul 48

(1) Persoana care, cu rea-credință, a făcut declarații inexacte, în baza cărora s-a operat o înmatriculare ori s-a făcut o mențiune în registrul comerțului, se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă de la 1.000.000 lei la 5.000.000 lei, dacă, potrivit legii, fapta nu constituie o infracțiune mai gravă.

(2) Prin hotărârea pronunțată, instanța va dispune și rectificarea sau radierea înmatriculării ori mențiunii inexacte.

Capitolul VI

Dispoziții finale și tranzitorii

Dispoziții finale și tranzitorii

Articolul 49

În județele în care nu sunt înființate camere de comerț și industrie, oficiile registrului comerțului se organizează și funcționează pe lângă camera de comerț și industrie teritorială, stabilită de Camera de Comerț și Industrie a României.

Articolul 50

(1) Asigurarea spațiului corespunzător și a condițiilor materiale necesare desfășurării activității Oficiului Național al Registrului Comerțului și a fiecărui oficiu al registrului comerțului se face pentru anii 1990-1991 de către prefectura și, respectiv, de către Primăria Municipiului București.

(2) Bunurile cu care au fost dotate oficiile trec, fără plată, în proprietatea camerelor de comerț și industrie teritoriale până la data de 1 ianuarie 1992.

Articolul 51

Camera de Comerț și Industrie a României și camerele de comerț și industrie teritoriale vor asigura condițiile necesare funcționării sistemului informatic unitar al registrului comerțului.

Articolul 52*)

Abrogat

Articolul 53

Prezenta lege intră în vigoare în termen de 30 de zile de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României*).

*) Fac excepție prevederile art. 4 alin. (2) și (3), art. (6), art. 8 alin. (2), (3) și (4), art. 11 alin. (2), (3) și (4), art. 12 alin. (1), (3) și (4), art. 13 alin. (1), art. 14, art. 15, art. 16, art. 17-20, art. 21 lit. f), art. 23, art. 24 alin. (3), art. 25 alin. (3), art. 26-29, art. 30 alin. (2) și (4), art. 36, art. 37, art. 39, art. 41, art. 44, art. 45, art. 48 alin. (1) și ale art. 51 și 52, care intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a [Legii nr. 12 /1998](#).
